

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Broučkové a soudkyň JUDr. Lenky Grollové a JUDr. Milady Uhlířové ve věci

žalobce: Prop-Jet, s.r.o. v likvidaci, IČO 27717305

sídlem Jeřabinová 6, 602 00 Brno

zastoupená advokátem JUDr. [jméno] [příjmení] [jméno],

sídlem Klapálkova 3132/4, 149 00 Praha 4

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

sídlem Murmanská 1469/8, 101 00 Praha 10

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem Březinova 524/31, 186 00 Praha 8

o zaplacení 1 881 732,57 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 72 Cm 26/2010–451, ze dne 10. října 2022

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se:

a) v napadené části výroku I., ve které bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobkyni částku ve

výši 140 000 Kč s příslušenstvím, a ve výroku II. potvrzuje.

b) ve výroku III. se zrušuje, jen co do určení výše náhrady nákladů řízení státu, a v této části se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení, jinak se potvrzuje.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 16 940 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám jejího zástupce.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem označeným v záhlaví tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 1 881 732,57 Kč, a to společně s úroky z prodlení z této částky ve výši 9,25 % ročně od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009, ve výši 8,5 % ročně od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009, ve výši 8 % ročně od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, ve výši 7,75 % ročně od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012 a s úroky z prodlení od 1. 7. 2012 do zaplacení ve výši dle repo sazby stanovené ČNB a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o 7 procentních bodů, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. (výrok I.), že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 308 299,20 Kč, k rukám zástupce žalobkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II.), a že žalovaný je povinen zaplatit českému státu na náhradě nákladů řízení 40 074 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III).

2. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu prvního stupně domáhala zaplacení částky 2 088 932,88 Kč s příslušenstvím, a to s odkazem na ustanovení § 194 odst. 5 a § 135 odst. 2 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále i jen „obch. zák.“). Tvrdila, že žalovaný jako jednatel společnosti [příjmení] Jet, s.r.o., v období od března 2007 do října 2008 způsobil žalobkyni škodu tím, že na náklady žalobkyně pobýval v USA, kde si založil společnost, financovanou rovněž z prostředků žalobkyně. Žalovaný porušil svou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře, neboť uvedené prostředky nepoužil ve prospěch žalobkyně.

3. Soud prvního stupně vzhledem k částečnému zpětvzetí žaloby, usnesením ze dne 15. 11. 2012, č. j. 72 Cm 26/2010-102, řízení, co do žalované částky 207 200,31 Kč s příslušenstvím, zastavil; usnesení nabylo právní moci dne 8. 12. 2012.

4. V této věci se jedná o třetí rozsudek soudu prvního stupně. První rozsudek soudu prvního stupně ze dne 10. 6. 2014, č. j. 72 Cm 26/2010-189, byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 11. 2017, č. j. 8 Cmo 49/2016-300 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení, a druhý rozsudek soudu prvního stupně ze dne 28. 6. 2018, č. j. 72 Cm 26/2010-331, byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 5. 11. 2020, č. j. 6 Cmo 41/2019-394 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

5. Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobkyně má dva společníky, kteří se dohodli na rozšíření svých aktivit, konkrétně v USA. Za tímto účelem žalovaný vcestoval do USA, kde měl založit buď dceřinou společnost žalobkyně, nebo samostatnou společnost, kde by byli oba společníky (A. [příjmení] a žalovaný), jak bylo původně mezi společníky žalobkyně dojednáno. Společnost Prop-Jet USA, LLC., byla nakonec založena pouze žalovaným, bez další účasti žalobkyně či p. [příjmení]. [příjmení]. Ze znaleckého posudku č. 3/2012, vypracovaného soudem ustanoveným znaleckým ústavem z oboru ekonomika HZ [obec], spol. s r.o. vyplynulo, že žalovaný odčerpал ze společnosti P Jet, s. r. o částku 1 881 732,57 Kč, která není doložena výdaji v její prospěch. [příjmení] závěr vyplynul rovněž z dodatku znaleckého posudku. Na účet žalobkyně byla vložena částka 100 000 Kč v roce 2007 a částka 40 000 Kč v roce 2008, kdy na bankovním výpisu nebylo uvedeno jméno vkladatele těchto částek, pouze bylo uvedeno, že se jedná o hotovostní vklad.

6. Protože měl soud prvního stupně škodu a její výši v částce 1 881 732,57 Kč za prokázanou, bylo na žalovaném tedy bylo, aby prokázal, že škodu nezpůsobil porušením svých povinností při výkonu působnosti statutárního orgánu případně, aby prokázal, že žalobkyni škoda nevznikla. K tomu soud prvního stupně konkrétně poučil žalovaného, v souladu s § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., že musí tvrdit a navrhnout důkazy k prokázání svého vložení částky 140 000 Kč na účet společnosti, a aby žalovaný přesně doplnil tvrzení a důkazy k prokázání oprávněnosti svých výběrů z účtu

žalobkyně, a pokud tak neučiní, bude to mít nepříznivý následek v rámci sporu. K tomu žalovaný odkázal na důkazy a podání, která již jsou ve spise a ke vložení částky 140 000 Kč zástupce žalovaného sdělil, že se nedomnívá, že by žalovaný měl po 15 letech nějaké doklady týkající se uvedené částky, protože ale byl v roce 2007 jediným společníkem žalobkyně, tak nevidí důvod, proč by měl tyto peníze vracet na účet, pokud by se nejednalo o jeho vklad.

7. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaný neunesl důkazní břemeno, a to ani ve vztahu k využití prostředků, které z účtu žalobkyně vybral, jakož ani ve vztahu k tvrzení, že 140 000 Kč vložil na účet žalobkyně – v řízení totiž nebylo prokázáno ani to, že by to byl žalovaný, kdo vklad provedl, ani jaký byl právní důvod platby. Soud prvního stupně proto uložil žalovanému, aby zaplatil žalobkyni částku 1 881 732,57 Kč včetně příslušenství (úroku z prodlení), a to pro zjednodušení a k návrhu žalobkyně od 1. 1. 2009, když jednotlivé výběry kontinuálně probíhaly v letech 2007 a 2008. Úrok z prodlení byl stanoven v zákonné výši dle § 369 odst. 1 obch. zák., jelikož je žalovaný v prodlení se splněním peněžitého závazku, je tak povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené předpisy práva občanského, tj. dle nař. vlády č. 142/1994 Sb. Výrok o povinnosti k náhradě nákladů řízení odůvodnil ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., neboť výše plně závisela na znaleckém posudku, tudíž částečné zpětvzetí žaloby nemůže jít v neprospěch žalobkyně, a proto jí soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení, jejíž výši určil celkem částkou 308 299,20 Kč, což specifikoval. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky a státem odůvodnil § 148 odst. 1 o. s. ř., kdy stát má podle výsledků řízení právo na uhrazení nákladů řízení spočívajících v zaplaceném znalečném a svědečném, celkem ve výši 40 074 Kč (po zaokrouhlení), přičemž záloha na zpracování znaleckého posudku nebyla ze strany žalovaného zaplacená, ačkoli k ní byl vyzván.

8. Proti rozsudku soudu prvního stupně se včas odvolal žalovaný, který k výroku I. namítal, že je přesvědčen, že soud prvního stupně nesprávně určil částku, kterou je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit. Odvolatel tvrdil a tvrdí, že vklady v hotovosti na účet společnosti dne 25. 7. 2007 ve výši 100 000 Kč a dne 26. 7. 2007 ve výši 40 000 Kč, nejsou ztotožněny žádným variabilním symbolem, a je proto prakticky vyloučeno, že by se jednalo o hotovostní platbu pohledávky žalobkyně za třetí osobou. Nikdo jiný coby jediný společník a jednatel společnosti tak logicky neměl důvod uvedené částky na účet společnosti vložit. K tomu se dovolává i závěru uvedeného v Dodatku ke znaleckému posudku. Dle odvolatele to byl tedy on, kdo částky 100 000 Kč a 40 000 Kč vložil na účet společnosti a vznikla-li žalované škoda ve výši 1 881 732,50 Kč, měla být uvedenými částkami kompenzována a ponižena na částku 1 741 732, 57 Kč. Vzhledem k tomu trpí vadou i výrok II. rozsudku o náhradě nákladů řízení, kdy výše hodnoty jednoho úkonu právní služby by měla být spočítána z punkta 1 741 732, 57 Kč. Současně namítá i chybně stanovený počet úkonů právní služby, které ve sporu žalobkyně realizovala, a to minimálně úkon realizovaný dne 29. 9. 2023, coby další jednání s klientem, nepovažuje žalovaný za účelný, a to za situace, kdy žalobkyně měla všechna podání žalovaného před sporem k dispozici a žalovaný nenavrhoval provedení dalších důkazů. Jediným účelem tohoto úkonu tak dle odvolatele bylo pouze navýšit náhradu nákladů řízení. K výroku III. pak namítal, že soud prvního stupně ve svém rozhodnutí nijak nezohlednil jím na účet soudu dne 21. 1. 2021 složenou zálohu na znalečné ve výši 20 000 Kč. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil ve výroku I. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 1 741 732, 57 Kč s úrokem z prodlení od 1. 1. 2009, ve výroku II. tak, že náhrada nákladů řízení bude vypočtena z punkta 1 741 732, 57 Kč a výrok III. tak, že žalovaný je povinen zaplatit českému státu na náhradě nákladů řízení částku 20 074 Kč.

9. K odvolání se vyjádřila žalobkyně tak, že žalovanému se nepodařilo v řízení prokázat že částky celkem ve výši 140 000 Kč složil na účet žalobkyně on. Fakt, že v té době měla žalobkyně jediného společníka (tj. žalovaného), neznamená bez dalšího, že z toho lze dovozovat, že se jedná evidentně a bez dalšího o platby žalovaného činěné ve prospěch žalobkyně. Dále se vyjadřuje k smyslu a účelu č. 365.1 ručně vepsaného na výpis z účtu vedeného pro žalobkyni. Žalobkyně

uvedla, že žalovaný v řízení neprokázal relevantní skutečnosti, které prokázat měl, a neunesení břemene důkazního žalovaným znamená jeho prohru ve sporu. Proto dle žalobkyně rozhodl soud prvního stupně zcela správně, když nárok žalobkyni vůči žalovanému v celém rozsahu po právu přiznal. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu potvrdil a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení. Náklady odvolacího řízení, jejichž náhradu požaduje, vznikly poskytnutím dvou úkonů právní služby advokátem, a sestávají z jeho odměny a paušálu náhrady hotových výdajů, a to včetně DPH, což celkem činí 39 107 Kč.

10. Odvolací soud, jenž s ohledem na čl. II. bod 2. zákona č. 293/2013 Sb. postupoval dle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen o. s. ř.), přezkoumal napadený rozsudek dle § 212a a násl. o. s. ř. a po provedeném jednání dospěl k závěru, že odvolání proti jeho výroku I. a II. není důvodné.

11. Odvolací soud posuzoval danou věc s ohledem na ustanovení § 775 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích podle zákona č. 513/1991 Sb, obchodní zákoník (dále jen, obch. zák.“).

12. Podle § 135 odst. 2 ustanovení § 194 odst. 2 první až páté věty, odstavce 4 až 7 a § 196a se použijí obdobně.

13. Podle § 194 odst. 5 obch. zák. jsou členové představenstva povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Je-li sporné, zda člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, tento člen představenstva. Ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu své působnosti jako statutárního orgánu škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně. ObchZ se ust. § 194 odst. 5 ObchZ použije i na jednatele.

14. Odvolací soud předně konstatuje, že žalovaný ve svém odvolání nebrojí proti závěrům soudu prvního stupně o opodstatněnosti pohledávky žalobkyně za žalovaným ve výši 1 881 732,57 Kč, spočívající ve škodě, která žalobkyni vznikla porušením povinnosti žalovaného jednat s péčí řádného hospodáře, ale toliko proti jeho závěrům o nedůvodnosti jeho kompenzační námitky v celkové výši 140 000 Kč.

15. Odvolací soud vychází ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, s nimiž se ztotožňuje, a na něž pro stručnost odkazuje, a to předně viz odst. 10 napadeného rozsudku (srov. mutatis mutandis např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. května 2004, sp. zn. 29 Odo 257/2002, ze dne 16. listopadu 2011, sp. zn. 29 Cdo 3450/2011).

16. Odvolací soud pak zopakoval k důkazu Dodatek ke znaleckému posudku, ze kterého plyne, že znalkyně konstatovala předpoklad, že vklady hotovosti v roce 2007 v celkové výši 140 000 Kč provedl žalovaný, vzhledem k rukou vepsanému číslu 365.1, které dle ní označuje účetní předpis účtu 365.1 - Ostatní závazky vůči společníkům, neboť v té době byl žalovaný jediným společníkem žalobkyně, a že je lze tedy kompenzovat proti nedoloženým platbám za rok 2007 ve výši 778 277,88 Kč.

17. Odvolací soud tak stejně jako soud prvního stupně shledal, že předmětné vklady na účet společnosti nejsou označeny ničím, co by žalovaného jako vkladatele identifikovalo. A pokud pak znalkyně konstatovala pouhý předpoklad, že je možné, že vkladatelem předmětné částky mohl být dle rukou vepsaného čísla na předmětném výpisu z účtu vedeného pro společnost tehdy jediný společník společnosti, tj. žalovaný, přičemž sám žalovaný k tomu dále ničeho přes poučení soudu prvního stupně (§ 118a odst. 1 a 3 o. s. ř.) netvrdil a neoznačil k tomu žádné důkazy, tak nelze než uzavřít, že žalovaný ohledně své kompenzační námitky svá tvrzení, vycházející toliko z úvahy znalkyně, neprokázal.

18. Odvolací soud vzhledem k uvedenému tak ve shodě se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že kompenzační námitka žalovaného není nedůvodná, pročez je i správné jeho rozhodnutí v části výroku I. napadeného rozsudku, jímž uložil žalovanému povinnost zaplatit

žalobkyni částku 140 000 Kč spolu s příslušnými úroky z prodlení, o kterých rozhodl v souladu s ust. § 369 odst. 1 obch. zák. jejichž výši stanovil dle nař. vlády č. 142/1994 Sb., v příslušném platném znění.

19. Námitky žalovaného ohledně určení výše náhrady nákladů řízení (výrok II. napadeného usnesení) neshledal odvolací soud důvodnými. Ze spisu, ohledně úkonu právní služby poskytnutému žalobkyni jejím zástupcem dne 29. 9. 2023, označenému jako další jednání s klientem / § 11 odst. 1 písm. c) AT, plyne, že zástupce žalobkyně tento úkon právní služby vykonal poté, co obdržel od soudu prvního stupně dne 16. 9. 2022 znalkyní zpracovaný Dodatek ke znaleckému posudku, včetně předvolání na jednání nařízené na den 3. 10. 2022, přičemž jej vykonal dříve, než se uvedené jednání, při kterém byl následně Dodatek ke znaleckému posudku k důkazu proveden, konalo. Vzhledem tedy k této časové posloupnosti v řízení, tak dle odvolacího soudu byla další porada zástupce s žalobkyní zcela namístě, a proto žalobkyni i za tento úkon / § 11 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále i jen, „AT“) / náleží soudem prvního stupně určená výše náhrady, neboť se jedná o účelný úkon právní služby, tj. byl v tomto případě potřebný k účelnému uplatnění a bránění práva žalobkyně (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Dle obsahu spisu i ostatní úkony právní služby, které zástupce žalobkyni poskytl tak, jak je soud prvního stupně specifikoval v odst. 33 napadeného rozsudku, byly dle odvolacího soudu účelné. Soud prvního stupně pak i správně určil dle § 151 odst. 2 o. s. ř. výši náhrady nákladů řízení vzniklých žalobkyni zastoupením advokátem, kterou ji v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve výroku II. napadeného rozsudku přiznal.

20. Pokud jde o odvoláním napadený výrok III., tak dle odvolacího soudu lze přisvědčit námitce odvolatele, že žalovaný před vydáním napadeného rozsudku zálohu na znalečné ve výši 20 000 Kč složil (viz č. I. 407 spisu), přičemž soud prvního stupně ji při určení výše nákladů řízení vzniklých státu nezohlednil. Nadto odvolací soud ze spisu shledal, že soud prvního stupně po vyhlášení napadeného rozsudku dne 10. října 2022 vydal dne 15. listopadu usnesení č. j. 72 Cm 26/2010–456, kterým mimo jiné přiznal soudem jmenované znalkyni [příjmení] [jméno] [příjmení] znalečné za podaný Dodatek ke znaleckému posudku ve výši 7 623 Kč (výrok II.), a rozhodl o vrácení částky 12 377 žalovanému, jako nespotřebované zálohy, jím složené na náklady znaleckého posudku (výrok III.); usnesení není označeno doložkou právní moci a dle spisu nebylo znalečné dosud znalkyni státem vyplaceno, a ani žalovanému dosud nebyla část nespotřebované zálohy soudem vrácena.

21. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že výrok III. napadeného rozsudku je správný toliko co do určení základu nároku státu na náhradu nákladů řízení (§ 155 odst. 1 o. s. ř.). V části, ve které soud prvního stupně určil výši náhrady těchto nákladů je napadený výrok III. odvolacím soudem nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť ke dni rozhodování odvolacího soudu je sice výše znalečného známa, ale není známa výše částky náhrady nákladů řízení, které po vydání napadeného rozsudku státu vznikly či vzniknou. Stát má totiž dle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř. podle výsledku řízení proti žalovanému, u kterého nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které platil, přičemž při určení jejich výše je třeba zohlednit i zálohu na náklady důkazu znaleckým posudkem ve výši 20 000 Kč složenou žalovaným na účet soudu.

22. Odvolací soud ze všech shora popsaných důvodů rozsudek soudu prvního stupně v odvoláním napadené části výroku I. dle ust. § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil a potvrdil jej i ve výroku II. neboť rozhodnutí soudu prvního stupně o povinnosti k náhradě nákladů řízení je v souladu s právními předpisy. Ve výroku III. napadený rozsudek dle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. zrušil, jen co do určení výše náhrady nákladů řízení státu, a v této části jej vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení dle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř., jinak jej dle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil. [příjmení] tedy na soudu prvního stupně, aby výši náhrady nákladů řízení znovu stanovil samostatným usnesením poté, co vzniknou veškeré náklady přiznané co do základu státu, a co

bude známa jejich konečná výše, přičemž se neopomene vypořádat i s námitkami odvolatele k tomu vznesenými.

23. O povinnosti k náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 151 odst. 1 o. s. ř. a § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., protože v odvolacím řízení byla zcela úspěšná žalobkyně.

24. Náklady odvolacího řízení žalobkyně spočívají ve 2 úkonech právní služby poskytnutých jí advokátem dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) AT (vyjádření k odvolání žalovaného a účast při jednání odvolacího soudu dne 19. 10. 2023), a sestávají z 2 x odměny, jejíž výše se určuje částkou 2 x 6 700 (tarifní hodnoty věci 140 000 Kč dle § 8 odst. 1 AT ve spojení s § 7 bod AT), dále sestávají z náhrady hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč dle (§ 13 odst. 1 a 4 AT), a z náhrady 21% DPH ve výši 2 940 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.). Celkem náklady odvolacího řízení žalobkyně činí 16 940 Kč, a v této výši jí byla jejich náhrada přiznána; platební místo bylo určeno dle § 149 odst. 1 o. s. ř. a lhůta k plnění dle § 160 odst. 1 o. s. ř. (viz výrok II. výše).

Poučení:

Proti výroku I. a) a části výroku I. b) tohoto rozsudku, kterým byl zčásti potvrzen výrok III. rozsudku soudu prvního stupně, je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání, podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně, dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). V části výroku I. b), ve které byla zrušena část výroku III. napadeného rozsudku a věc mu byla v této části vrácena k dalšímu řízení, dovolání přípustné není / § 237 odst. 1 písm. k) o. s. ř.

Praha 19. října 2023

JUDr. Lenka Broučková
předsedkyně senátu